

lede Ændringsforslag været udtalt adskil- ligt, som jeg vist ikke behøver at opholde mig ved, da de til Dels sluttede sig til de mindre væsentlige Anker, som tidligere have været fremførte, og tidligere faaet deres Imødegaelse. Men jeg skal gøre nogle Bemærkninger til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der er saa begejstret og glad for Landstingets Standpunkt, at han slet ikke kan finde sig i, at vi nu ville stille Ændringsforslag, ikke en Gang saadanne Ændringsforslag, som Landstinget delvis tidligere er gaaet ind paa, og som det ærede Medlem har stemt for. Jeg skal saaledes nævne Spørgsmaalet om Ansættelse af en Konsulent. Allerede det første Aar, vi havde Skoleloven til Behandling her i Tinget, var det ærede Medlem med til fra Udvalget at indstille, at vi ikke skulde vedtage noget om en saadan Konsulent paa dette Lovforslag. Nu pludselig er det ærede Medlem paa Grund af Landstingets Stilling bleven saa glad ved denne Konsulent, at han holder lange Taler til anbefaling for ham. Han siger om ham, at det er nødvendigt og godt at faa en saadan Konsulent for at faa et bedre Tilsyn med Skolevæsenet end hidtil. Men den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at en saadan Konsulent ikke kunde føre Tilsyn med de over 4,000 Skoler, vi have her i Landet; han vilde være aldeles ødelagt allerede efter den første Omgang, og der behøves heller ikke et saadant Tilsyn, som det ærede Medlem her taler om. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke i denne Henseende kan lade sig nøje med det samme, jeg altid har sagt som Ordfører, og hvad vi næsten alle have været enige om med Undtagelse af nogle enkelte fra Højres Side, at naar man faar en Mand, man finder tjenlig til et saadant Brug, kan man vedtage en Bevilling paa Finansloven til Ansættelse af en saadan Konsulent. Man kan ordne denne Sag ved Bevilling paa Finansloven, der er ingen Grund til at oprette et Embede med kongelig Ansættelse. Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem i Virkeligheden gavner Skoleloven — hvis det er det, han tilsigter, hvad jeg tror — ved at træde op og forsvare Landstingets Standpunkt. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl, hvis han tror, han derved gavner Skoleloven, snarere kan han maaske styrke nogle af Lovens virkelige Modstandere, som ønske at forhindre Loven, netop derved, at han nu optræder mod Folketingets Ændringer, som ere fuldt berettigede ogsaa fra Skolens

Standpunkt, og som det ærede Medlem selv tidligere har givet sin Tilslutning. Nej, enten vi faa en Konsulent eller ikke, vil Tilsynet med Skolen blive ganske det samme som tidligere.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Clausen) klagede over, at vi ikke havde søgt Oplysninger om, hvor mange Lærere der var i samtlige Skoledistrikter, og hvor mange Børn der vare udskrevne i 13 Aars Alderen. Det ærede Medlem har selv sagt her, at han vil stemme imod Loven, det opfordrer jo ikke Udvalget til at skaffe Oplysninger til hans Brug, thi han har ikke Brug for mange Oplysninger, naar han vil have Loven slaaet ihjel. Forrige Gang han talte, var han endogsaa saa ivrig, at han vilde have stemt mod nogle af Paragrafferne, forinden han stemte mod Loven. Det ærede Medlem er imod Skoleloven, ikke imod, at Lærerne faa forhøjede Lønnings- tillæg; thi det ærede Medlem vil give Lærerne større Lønninger paa Finansloven, vil gaa med til at sætte 300,000 Kr. paa Finansloven som yderligere Lønningstillæg. Jeg har aldrig rigtig kunnet forstaa dette Standpunkt. Thi Sagen er den, at Lærernes Lønning efter dette Forslag ikke er saa meget store i det hele taget. Jeg ved nok, at der er adskillige, der fremstille Sagen, som om det gennemgaaende var en meget stor Lønningsforbedring, Lærerne faa ved dette Lovforslag. Det er ikke saa meget; det er, som jeg har sagt, en 600,000 Kr., og disse 600,000 Kr. kunde man maaske efterhaanden faa paa Finansloven. Fulgte man det ærede Medlem, fik man dem sikkert paa Finansloven i Aarenes Løb, man fik straks 300,000 Kr., og senere fik man nok Resten. Men hvad fik saa Skolen? Ingenting. Almueskolen i Landet, som vi efter fattig-Lejlighed ville forbedre, den fik intet. Lærerne bleve sidende med mange Børn indtil 100 Børn i Skolen. Men med Undtagelse af det ærede Medlem, der mente, at 200 Børn i en Klasse kunde gaa, og han har jo anført sig selv som Bevis for, hvor godt man kan blive undervist i en saadan Skole, hvor man har langt over 100 Børn, have vi jo været enige om, at der har været for mange Børn i Klassen, og at vi maatte se at faa Børneantallet sat ned, enige om, at vi maatte se at faa Lønningerne regulerede i den Retning, at vi ikke faa nogle faa store Embeder og en hel Mængde smaa, og vi have været enige om forskellige Forbedringer, som i øvrigt findes her, og som jeg ikke skal remse op, der